

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 1C/14/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8516200490
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Uhlár
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2018:8516200490.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, samosudca JUDr. Erik Uhlár, v právnej veci žalobcu CRIF - Slovak Credit Bureau, s.r.o., IČO: 35886013, Mlynské nivy 14, Bratislava, proti žalovanej E. S., nar. X.X.XXXX, X. XX, N. Y., právne zastúpenej JUDr. Martou Konkoľovou, advokátkou so sídlom v Starej Ľubovni, Jarmočná 79, o zaplatenie 1.101,88 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Súd **p r i z n á v a** žalovanej náhradu trov konania, vrátane odvolacieho konania vedeného v tejto veci na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 9Co/15/2017, voči neúspešnému žalobcovi, a to v rozsahu 100 %, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu faxom dňa 11.2.2016 a doplnenou predložením originálu žaloby dňa 12.2.2016 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1.101,88 eur, zmluvných úrokov vo výške 15,40 % ročne zo súm a za obdobia, ako v žalobe bližšie špecifikoval, úrokov z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo súm a za obdobia ako bližšie špecifikoval v žalobe, ako aj náhrady trov konania. V žalobe, okrem iného, poukazoval na to, že žalovaná uzavrela dňa 12.8.1996 s jeho právnym predchodcom, spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., zmluvu o sporožirovom účte, predmetom ktorej bolo zriadenie bežného účtu v mene Skk. Dodatkom k uvedenej zmluve zo dňa 12.7.2006 bolo upravené poskytnutie povoleného prečerpania žalovanej s účinnosťou od 1.2.2006 po splnení podmienok, pričom právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej povolené prečerpanie do výšky 1.062,21 eur (32.000,- Sk) oznámením zo dňa 13.7.2006. Ďalej uviedol, že dňa 31.1.2008 bola uzavretá zmluva o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby, ktorá nahradila zmluvu, ktorou bolo žalovanej poskytnuté povolené prečerpanie. Predmetom uvedenej novej zmluvy bolo poskytnutie bankových produktov spolu s povoleným prečerpaním s účinnosťou od 1.7.2007, pričom žalobca poukázal na vyňatie tohto povoleného prečerpania z úpravy zákona č. 258/2001 Z.z.. Ďalej žalobca poukázal na uzavretie zmluvy o vydaní a používaní bankomatových kariet z 12.9.1996 medzi jeho právnym predchodcom a žalovanou, jej modifikovanie zmluvou o vydaní a používaní bankomatovej platobnej karty z 9.10.1998 a z 10.11.2000, ako aj na súčasť úverovej zmluvy, spôsob čerpania úveru. Uviedol, že žalovaná využila možnosť čerpať úver, ale nedodržiavala podmienky pre splácanie, dostala sa s ním do omeškania, čím právnemu predchodcovi žalobcu vznikla pohľadávka celkom vo výške 1.451,88 eur - istina úveru po splatnosti 1.340,69 eur, vyčíslený riadny úrok 0,37 eur, debetný úrok z nepovoleného prečerpania 35,95 eur, zákonný úrok z omeškania 74,87 eur vyčíslený od prvého dňa omeškania žalovanej so splácaním záväzku do postúpenia pohľadávky (27.3.2014). Výšku pohľadávky žalobca preukazoval výpisom z bankovej knihy (t.j. príloha č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok predložená v konaní). Uviedol tiež, že dňa 27.3.2014 uzavrel so Slovenskou sporiteľňou, a.s. zmluvu o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE, čím s účinnosťou od uvedeného dňa nadobudol pohľadávku, jej príslušenstvo a všetky práva

s ňou spojené. Poukázal na to, že jeho právny predchodca oznámil postúpenie pohľadávky žalovanej podaním z 1.4.2014 a vyzval ju na okamžitú úhradu pohľadávky. Poukázal na to, že žalovaná uhradila iba časť pohľadávky vo výške 350,- eur, teda pohľadávka predstavuje 1.101,88 eur a pozostáva z istiny úveru po splatnosti 990,69 eur, vyčísleného riadneho úroku 0,37 eur, debetného úroku z nepovoleného prečerpania 35,95 eur, zákonného úroku z omeškania 74,87 eur vyčísleného od prvého dňa omeškania žalovanej so splácaním záväzku do postúpenia pohľadávky (27.3.2014).

2. Súd v predmetnej veci rozhodol rozsudkom č.k. 1C/14/2016 - 77 zo dňa 18.5.2016, ktorým žalobu zamietol a náhradu trov konania účastníkom nepriznal. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a rozsudok bol zrušený uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 9Co/15/2017 - 99 zo dňa 14.11.2017, kde v zmysle tam vyjadreného právneho názoru a pokynov daných tunajšiemu súdu, súd spolu s predvolaním na pojednávanie vyzval žalobcu na predloženie: dokladu o čase podania listiny predloženej v konaní a označenej ako "odstúpenie od zmluvy" zo dňa 11.2.2013 na poštovú prepravu, zmluvy o postúpení pohľadávok, od ktorej odvodzuje svoju aktívnu legitimáciu v danom spore, úplného výpisu z účtu žalovanej, dokladov o výške, čase a spôsobe čerpania peňažných prostriedkov žalovanou a o čase, výške a spôsobe úhrad z jej strany, podrobnej špecifikácie jednotlivých žalobou uplatňovaných nárokov vrátane ich presného a úplného vyčíslenia. Zároveň žalobcovi doručil súd poučenia o procesných právach a povinnostiach strán sporu (č.l. 118) spisu, nakoľko podaním doručeným súdu 8.12.2017 dovtedajší právny zástupca žalobcu v tejto veci oznámil, že došlo k odvolaniu plnomocenstva a teda žalobca už v konaní nebol právne zastúpený (pôvodný právny zástupca v príslušnom podaní uvádzal inú spoločnosť s tým, že táto má byť novým právnym zástupcom žalobcu, avšak nebolo v konaní ani zo strany ním uvádzanej spoločnosti, ani zo strany samotného žalobcu predložené žiadne plnomocenstvo, z ktorého by vyplývalo zastúpenie žalobcu v tomto konaní, ani iné oznámenie, že by také plnomocenstvo pre toto konanie bolo udelené). Žalovanej bolo spolu s predvolaním doručené podanie občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, ktorým navrhlo aby súd zistil či žalovaná súhlasí s jeho pribratím ako osobitného subjektu do konania na ochranu jej práv a v prípade jej súhlasu navrhovalo, aby bolo do tohto konania pribraté. Žalovaná sa k danému návrhu nijako nevyjadřila, súhlas s pribratím uvedeného združenia teda neudelila, a naproti tomu si dňa 17.5.2018 zvolila v tejto veci právneho zástupcu. Preto súd o pripustení vstupu uvedeného občianskeho združenia do tohto konania nerozhodoval.

3. Na nariadené pojednávanie sa dostavili iba žalovaná a jej právny zástupca; žalobca sa naň nedostavil, o jeho odročenie nežiadal, preto súd postupom podľa § 180 CSP prejednal vec v jeho neprítomnosti.

4. Súd v tomto konaní vykonal dokazovanie: oboznámením obsahu podanej žaloby podanej žaloby vrátane jej písomného originálu, informatívneho výpisu žalobcu z obchodného registra, zmluvy o sporožirovom účte z 12.8.1996, zmluvy o vydaní a používaní bankomatových kariet k sporožirovému účtu 12.9.1996, zmluvy o vydaní a používaní bankovej platobnej karty z 9.10.1998, zmluvy o vydaní a používaní bankovej platobnej karty z 9.10.2000 a obchodných podmienok pre vydávanie a používanie bankovej a platobnej karty Slovenskej sporiteľne a.s. z 15.10.2000 (č.l. 23 spisu), dodatku z 12.7.2006 k zmluve o bežnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX, oznámenia o poskytnutí povoleného prečerpania z 13.7.2006, zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby z 31.1.2008, všeobecných obchodných podmienok pripojených k žalobe - v znení dodatku účinného od 1.1.2008, sadzobníka poplatkov a náhrad Slovenskej sporiteľne a.s. platného od 1.7.2006 (č.l. 37 -38 spisu), obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne a.s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a mikro podnikateľom (znenie účinné od 15.1.2009) vrátane dodatku č. 1, obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne a.s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a mikro podnikateľom (znenie účinné od 1.7.2007), výňatku z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok (č.l. 48-50 spisu), odstúpenia od zmluvy z 11.2.2013, oznámenia o postúpení pohľadávky z 1.4.2014 a súvisiacej kópie vrátenej zásielky, upomienky z 1.12.2014, výsledkov lustrácie osoby žalovanej v Registri obyvateľov; po vrátení veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie ďalej: oznámením obsahu odvolania žalobcu proti rozsudku OS Stará Ľubovňa 1C/14/2016-77 zo dňa 18.5.2016, čítaním návrhu občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov z 15.3.2017, čítaním uznesenie KS v Prešove č.k. 9Co/15/2017-99 zo 14.11.2017, odvolania plnomocenstva z 28.11.2017, výzvy adresovanej súdom žalobcovi zo 7.3.2018 a súvisiacej doručky, oznámením obsahu predvolania na pojednávanie z 26.4.2018, obsahu opätovnej výzvy adresovanej žalobcovi z 26.4.2018 a súvisiacej doručky, obsahu žalovanou na pojednávaní predložených kópií poštových poukazov, a zistil tento skutkový stav:

5. Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovaná dňa 12.8.1996 uzavreli zmluvu o sporožirovom účte č. XXXXXXXX-XXX, ktorej znenie bolo v celom rozsahu nahradené dodatkom k zmluve o bežnom účte zo dňa 12.7.2006, podľa ktorého predmetom zmluvy je zriadenie účtu bankou pre majiteľa účtu a poskytnutie povoleného prečerpania k účtu po splnení podmienok uvedených v obchodných podmienkach banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom s účinnosťou od 1.2.2006. Následne bolo podaním zo dňa 13.7.2006 žalovanej oznámené poskytnutie povoleného prečerpania od 13.7.2006 k jej účtu vo výške 32.000,- Sk, a to do 4.8.2023 s tým, že pohľadávka z povoleného prečerpania sa úročí vo výške 15,40 % ročne (premenlivá sadzba). Následne bola dňa 31.1.2008 uzavretá zmluva o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby, predmetom ktorej bolo poskytnutie bankových produktov v kombinácii balíka extra, a to vedenie bežného účtu, poskytnutie povoleného prečerpania a nahradenie po splnení podmienok uvedených v obchodných podmienkach banky pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a mikro podnikateľom účinných od 1.7.2007, ako aj nahradenie zmluvy, predmetom ktorej bolo poskytnutie kontokorentného úveru alebo povoleného prečerpania k účtu.

6. Žalovaná mala využiť povolené prečerpanie, dokonca mala využiť prostriedky prostredníctvom účtu aj v rámci tzv. nedovoleného prečerpania, avšak žalobca v celom priebehu konania nepredložil žiadne dôkazy o čase čerpania prostriedkov žalovanou v rámci povoleného prečerpania, ako ani v rámci nepovoleného prečerpania; nepredložil žiadne doklady o tom kedy a v akej výške k prečerpaniu došlo, nepredložil žiadne doklady, ktoré by jednoznačne ustálili povinnosti žalovanej vo vzťahu k splátkam prečerpania, nepredložil výpis z účtu, ktorý by preukazoval rozsah splácania a spôsob započítavania splátok jednak na istinu prečerpania, jednak na riadne úroky, prípadné poplatky či úroky z omeškania a pod.. Na predloženie príslušných dokladov bol žalobca v konaní opakovane neúspešne vyzývaný, a to jednak napriek výslovnej výzve z 31.3.2016 zo strany súdu adresovanej a doručenej jednak samotnému žalobcovi (6.4.2016), ako aj jeho vtedajšiemu právnenému zástupcovi (6.4.2016), ako aj napriek riadnemu poučeniu podľa § 120 ods. 4 O.s.p. danému mu uznesením č.k. 1C/14/2016 - 67 zo dňa 30.3.2016, ako aj opakovane na pojednávaní 18.5.2016; ako aj po vrátení veci tunajšiemu súdu krajským súdom, a to výzvou zo dňa 7.3.2018, doručenou žalobcovi 28.3.2018, ako aj výzvou zo dňa 26.4.2018, doručenou žalobcovi 19.5.2018 a napriek poučeniam daným mu podľa § 153 ods. 1 až 3 a § 154 CSP jednak v písomnej podobe (doručené dňa 7.3.2018) a jednak daných na pojednávaní 7.6.2018.

7. Žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní poukázala na to, že žalobou uplatnený nárok považuje za nedôvodný, navrhla žalobu zamietnuť a požadovala náhradu trov konania, kde poukazovala na nepredloženie vyššie uvedených dokladov; ako aj na nepredloženie dokladov o čase podania označeného ako „odstúpenie od zmluvy“ na poštovú prepravu, na nepredloženie zmluvy o postúpení pohľadávok ani podrobnej špecifikácie žalobou uplatnených nárokov. Navrhla rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie a žalobu zamietnuť; poukazovala na nesplnenie podmienok stanovených v § 1 ods. 3 a § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch v čase uzatvárania zmluvy zo strany právneho predchodcu žalobcu; vzniesla námietku premlčania s poukazom na to, že nakoľko žalobca nepredložil relevantné listiny, nie je možné danú skutočnosť za súčasného stavu posúdiť, pričom poukazovala na to, že v tomto smere dôkazné bremeno bolo na žalobcovi.

8. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 OZ (v znení platnom a účinnom ku dňu 31.1.2008), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 5 OZ (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To

neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

10. Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 OZ (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

11. Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka (ďalej iba „OBZ“), zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

12. Podľa § 709 ods. 1 OBZ, banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre poskytovanie platobných služieb.

13. Podľa § 710 OBZ, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§497 a nasl.).

14. Podľa § 497 OBZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 502 ods. 1 OBZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

16. Podľa § 503 ods. 1, ods. 2 OBZ, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

17. Podľa § 137 písm. a/ CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o splnení povinnosti.

18. Podľa § 278 na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalovaného rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobu zamietne, ak

a) sa žalobca nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalobca poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a

b) žalobca neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

19. Súd po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že podaná žaloba je nedôvodná, a to na základe viacerých skutočností.

20. V prvom rade žalobca v celom priebehu konania riadne nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu v tejto veci. Žalobca ani na opakované výzvy nepredložil v tomto konaní príslušnú zmluvu o postúpení pohľadávok, kde súdom bola táto zmluva žiadaná práve vzhľadom na skutočnosť známu súdu z jeho činnosti, a to, že v spotrebiteľských právnych vzťahoch často dochádza k uzatváraniu zmlúv o postúpení pohľadávok voči spotrebiteľom za situácií, kedy osoby konajúce podľa zmlúv či už za postupcov alebo postupníkov nedisponujú príslušnými splnomocneniami na takéto konanie, resp. zmluvy sú viazané na odkladacie podmienky, prípadne je v nich upravené za akých okolností dochádza k spätnému postúpeniu a pod.. I keď žalobca v tejto veci opakovane poukazoval na oznámenie jeho právneho predchodcu z 1.4.2014 a v tejto súvislosti na rozhodnutie NS SR R 119/2003, z pohľadu súdu povinnosť poskytnutia ochrany spotrebiteľovi v sporovom konaní, v zásade ex offi, zakladá podmienku náležitého preskúmania i zmluvy o postúpení pohľadávok a teda nemožno vzhľadom na vývoj judikatúry v spotrebiteľských veciach aký nastal od času vyššie uvedeného rozhodnutia NS SR bezvýhradne akceptovať tam uvedené závery o nemožnosti dovolávania sa preukázania zmluvy o postúpení pohľadávky dlžníkom (nakoľko v spotrebiteľskom vzťahu musí byť platnosť takej zmluvy jednoznačne preukázaná).

21. Dňa 31.1.2008 uzavretá zmluva o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby v celom rozsahu nahradila dovtedajšie zmluvné vzťahy medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, pričom táto zmluva je jednoznačne zmluvou spotrebiteľskou na základe všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v zmysle OZ platnej a účinnej v čase jej uzavretia, a to s poukazom na skutočnosť, že v zmysle jej obsahu je zrejmé, že ju uzatváral a na základe nej mal prečerpanie, teda úver, právny predchodca žalobcu poskytnúť žalovanej v rámci svojho podnikania, pričom vychádzajúc z označenia žalovanej v zmluve, ako aj ostatného obsahu zmluvy je zrejmé, že táto pri jej uzatváraní nekonala v rámci obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Zmluva o úvere je ako osobitný zmluvný typ upravená v Obchodnom zákonníku. Z uvedeného vyplýva, že v danom prípade v základných otázkach úverového vzťahu ako takého treba prihliadať na úpravu týkajúcu sa definície zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, zároveň však s poukazom na to, že nepochybne išlo o zmluvu svojou povahou spotrebiteľskú v zmysle § 52 ods. 1 OZ, ohľadne iných práv a povinností zo zmluvy vyplývajúcich treba používať úpravu obsiahnutú v občianskoprávných predpisoch, najmä v Občianskom zákonníku. Zmluvné podmienky účastníkmi uzavretej Zmluvy ako zmluvy spotrebiteľskej sa nemôžu odchyliť od ustanovení Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa - žalovanej (§ 54 ods. 1 OZ) - tu poukazuje súd na znenie bodu 4. čl. II. danej zmluvy, ktoré je jednoznačne v rozpore s týmto ustanovením a teda podľa súdu v zmysle § 52 ods. 2 OZ neplatné, nakoľko týmto dojednaním sa obchádza ustanovenie § 52 ods. 2 OZ a zakladá voči žalovanej ako spotrebiteľovi zhoršenie jej postavenia oproti úprave v zmysle príslušných ustanovení OZ, a to napr. čo sa týka dĺžky premičacej doby, spôsobu započítavania jednotlivých splátok úveru z prečerpania na bežnom účte (kde podľa občianskoprávných predpisov najprv sa splátky používajú na úhradu istiny, v zmysle ustanovení OBZ je to najprv na úroky), výšky úrokov z omeškania a pod..

22. V tomto prípade podľa predložených listín podaním právneho predchodcu žalobcu ešte z 13.7.2006 bolo žalovanej oznámené, že jej poskytuje povolené prečerpanie 32.000,- Sk, t.j. 1.062,21 eur, a to do 4.8.2023, avšak ani z uvedeného podania jednoznačne nevyplýva či ide len o rámeč povoleného prečerpania, či už došlo k prečerpaniu a ak áno v akej konkrétnej sume a už vôbec toto podanie, ako ani iné žalobcom v tejto veci predložené listiny nijako nepreukazujú to v akom skutočnom rozsahu a kedy rozsahu došlo k prečerpaniu nepovolenému (ktoré sa ako jediné spomína napr. v oznámení o postúpení pohľadávky z 1.4.2014. Žalobca v celom konaní opakovane napriek výzvam súdu nepredložil úplný výpis z účtu žalovanej - teda znemožnil náležité preskúmanie skutočnej výšky prečerpaním na bežnom účte poskytnutého úveru žalovanej, posúdenie času vzniku daného záväzku žalovanej, resp. jeho jednotlivých častí, rozsah jeho splatenia a teda samotné preskúmanie tu žalovaných nárokov čo do dôvodu a výšky („výpis z bankovej knihy“ ako nazýva žalobca ním predloženú časť prílohy zmluvy o postúpení pohľadávok totiž bez všetkého nemožno považovať za naddôkaz, ktorého správnosť by nemohla byť vyvrátená, avšak túto možnosť žalovaná nemá, ak nie sú predložené všetky relevantné listiny na základe ktorých by bolo možné preskúmať správnosť výšky a titulu jednotlivých nárokov uplatnených v žalobe). Žalobca tým teda znemožnil i posúdenie či v danom prípade nedochádzalo zo strany jeho právneho predchodcu k nesprávnemu započítavaniu úhrad alebo k nedovolenej kumulácii záväzkov dlžníka započítavaním včas neuhradeného príslušenstva dlhu a poplatkov k samotnej istine a následnému ďalšiemu úročeniu takto o príslušenstvo a poplatky naakumulovanú istinu v celom rozsahu ďalej jednak riadnymi úrokmi a jednak úrokmi z omeškania (súdu je totiž z jeho činnosti v

obdobných veciach týkajúcich pohľadávok, ktoré vznikli z úverových vzťahov právneho predchodcu žalobcu uzavretých so spotrebiteľmi známy takýto neprijateľný postup Slovenskej sporiteľne, a.s. v týchto vzťahoch).

23. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že právny predchodca žalobcu v danom prípade podaním zo dňa 11.2.2013 od vyššie uvedenej zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby odstúpil a súčasne ním vyhlásil mimoriadnu splatnosť poskytnutého povoleného prečerpania (podanie č.l. 51 spisu) - totiž nie je z uvedeného podania nijako zrejmé či ide naozaj o rozsah záväzku, v ktorom jeho splatnosť ku dňu spísania uvedeného podania (11.2.2013) ešte nastala, resp. v akom rozsahu a kedy bol daný záväzok (pri zrejmej povinnosti úhrady v splátkach) už splatný - vyhlásenie mimoriadnej splatnosti totiž nezakladá novú splatnosť vo vzťahu k tým častiam dlhu, ktorých splatnosť už nastala pred zosplatnením dlhu ako takým. V danom konaní však žalobca napriek opakovaným výzvam nepredložil doklady ani čo i len o podaní vyššie uvedenej listiny na poštovú prepravu a teda jednak ani nepreukázal či vôbec bol dlh zosplatnený a zároveň v kontexte s nepredložením dokladov ako je uvedené v predchádzajúcom bode tohto odôvodnenia nie je možné preskúmať či ide o zosplatnenie platné, resp. v akom skutočnom rozsahu k nemu došlo a v akom rozsahu splatnosť dlhu nastala už skôr - tým žalobca zmaril možnosť riadneho preskúmania dôvodnosti v tomto konaní vznesenej námietky premĺčania (prítom keďže ide o spotrebiteľský právny vzťah, nemožno považovať vzhľadom na jednotlivé úhrady žalovanej učinené i počas konania za uznanie dlhu).

24. Žalobca síce tvrdil, že došlo k prečerpaniu na bežnom účte žalovanej, avšak vyššie uvedeným postupom nijako nepreukázal skutočnú výšku takto poskytnutého úveru a relevantnosť jednotlivých ním v tejto veci uplatňovaných nárokov čo do dôvodu a výšky, čím neuniesol jednak svoje dôkazné bremeno a jednak takýmto postupom znemožnil riadnu obranu žalovanej v tomto konaní, čo nemožno hodnotiť inak než ako výkon práva žalobcom v rozpore s dobrými mravmi (resp. so zásadami poctivého obchodného styku, ktoré sú kategóriou dobrých mravov v rovine obchodnoprávných právnych vzťahov). Vyššie uvedené skutočnosti sú jednoznačne dôvodmi na zamietnutie žaloby v celom rozsahu, teda nielen v časti žalovanej istiny (kde navyše treba uviesť, že v odvolaní zo dňa 21.7.2016 už túto žiadal žalobca vo výške iba 451,88 eur, avšak v prevyšujúcej časti nevzal žalobu späť), ale aj v časti zmluvných úrokov a úrokov z omeškania, nakoľko pokiaľ nie je riadne preukázané právo na zaplatenie samotného dlhu, nemožno priznať ani z neho požadované príslušenstvo či už zmluvné alebo zákonné.

25. Súd teda i z vyššie uvedených dôvodov žalobu v tejto veci v celom rozsahu zamietol, pričom súčasne ju zamietol i vzhľadom na splnenie podmienok podľa § 278 písm. a/, písm. b/ CSP (o čom svedčí obsah predvolania na pojednávanie, doručeného žalobcovi) a vzhľadom na návrh žalovanej na pojednávaní, učinенý prostredníctvom jej právneho zástupcu, rozhodol súd týmto rozsudkom ako rozsudkom pre zmeškanie žalobcu.

26. Podľa § 255 ods. 1 CSP, O.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

28. V predmetnej veci bola plne úspešná žalovaná, preto jej súd priznal náhradu trov konania voči neúspešnému žalobcovi v rozsahu 100 %, a to vrátane trov odvolacieho konania vedeného v tejto veci na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 9Co/15/2017 (nakoľko i túto časť v danom prípade treba z pohľadu súdu posudzovať neoddeliteľne v kontexte výsledku celého konania ako takého a vzhľadom na jeho konečný výsledok), pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ako rozsudku odvolanie nie je prípustné, okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolaie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia, a to na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

1/ Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2/ Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3/ Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z.z..

Ak žalobca z ospravedliteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalobcu tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie (§ 281 ods. 1 CSP). Návrh podľa odseku 1 môže žalobca podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel (§ 281 ods. 2 CSP).